

Posudek vedoucího práce

Diplomová práce: BASL, Vojtěch. *Druhá liturgie Církve československé husitské*. Praha: HTF UK, 2011. 91 s. + LXII.

Autor posudku: Mgr. Pavel KOLÁŘ, Th.D., M.T.S.

Vojtěch Basl předkládá k obhajobě diplomovou práci, kterou zpracoval **zcela samostatně**. Je veskrze původním textem, v němž autor pečlivě zkoumá genezi Liturgie Dr. Karla Farského, a to od její krystalizace v 1. polovině 20. let minulého století až po její dosud poslední redakci v podobě tzv. Druhé liturgie Církve československé husitské. Právě analýze Druhé liturgie je věnováno největší úsilí.

Práce je členěna do 2 kmenových kapitol (*2. a 3. Kapitola*), zarámovaných *Úvodem a Závěrem*. **Integrální součástí práce je 12 příloh**, ve kterých autor uplatňuje vyzrálé nejen své analytické schopnosti (zejména přílohy č. 3, 4, 5 a 10), ale rovněž synteticky a tvořivě uplatňuje dílčí poznatky, ke kterým dospěl ve své práci. Mám na mysli zejména přílohu č. 12, v níž autor předkládá svůj návrh na úpravu Druhé liturgie.

Úvod vytyčuje základní cíl práce i vymezení jejího tématu. Stručně představuje i rozvrh zpracování tématu. Je třeba se více soustředit na vymezení metod, které jsou v práci uplatněny, i jasnější formulování hypotézy, jež by zohlednila širší dobový ekumenický kontext a ekumenické liturgické bádání a jejich očekávaný vliv na liturgické reformy v ČČSH.

Druhá kapitola shrnuje přehledně základní etapy vývoje a utváření Liturgie Dr. Karla Farského a dobře ukazuje nejen jejich vzájemnou provázanost, ale rovněž snahu o kritické vyrovnání se s dosavadním liturgickým dědictvím. Autor velmi dobře postihuje svázanost *ordo* Liturgie s tradičním západním (římským) ritem, inspiraci v byzantském ritu, specifické rysy Liturgie i její dílčí redakční, jazykově-textové i teologické úpravy.

Třetí kapitola je velmi podrobnou kritickou interpretací Druhé liturgie, která sleduje postup a strukturu *ordo* Druhé liturgie. Analytickou práci autora by zpřesnilo důslednější uplatňování diachronního přístupu, který je v práci omezen spíše na historické poznámky obecného charakteru ve 2. kapitole. Domnívám se ale, že právě převažující synchronně-komparační přístup autora, omezený na kontext geneze Liturgie Dr. Karla Farského, nejlépe ukazuje, co liturgickému reformnímu úsilí schází. Nezbyvá, než autora povzbudit k další systematické práci, která by více vzala v potaz ekumenické aspekty vývoje eucharistické bohoslužby.

Předložená práce je výborným počinem, který ukazuje odbornou vyspělost autora, schopnost kritického úsudku založeného na detailní analytické a komparační práci, vnímavost pro liturgickou formu i schopnost přejít k syntéze.

Jednoznačně doporučuji ohodnocení práce známkou **výborně**.

V Praze dne 13. 5. 2011

Mgr. Pavel Kolář, Th.D., M.T.S.